

Nr 14

Utlåtande med anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda hemställan rörande anslag till Lindring i mindre bemedlades kostnader för djursjukvård jämte i ämnet väckta motioner.

Kungl. Maj:t har i årets statsverksproposition (IX ht, p. 87, s. 178) föreslagit riksdagen att till Lindring i mindre bemedlades kostnader för djursjukvård för budgetåret 1955/56 anvisa ett förslagsanslag av 800 000 kronor.

I samband med denna anslagspunkt har utskottet behandlat två inom riksdagen väckta, till utskottet hänvisade likalydande motioner, nämligen I: 190 av herr Nilsson, Bror, m. fl. och II: 215 av herr Svensson i Vä m. fl., i vilka motioner hemställts att riksdagen måtte besluta dels att förevarande anslag må såsom tidigare utgå med 1 000 000 kronor, dels i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring i gällande bestämmelser att statsbidrag för djursjukvård må åtnjutas av djurägare, vilkens till statlig inkomstskatt taxerade inkomst ej överstiger 5 500 kronor och som ej heller påförts statlig förmögenhetsskatt.

Beträffande de skäl, som anförts av motionärerna, torde utskottet få hänvisa till innehållet i motionerna.

Över motionerna har yttranden inhämtats från statskontoret, veterinärstyrelsen och Hushållningssällskapens förbund.

Veterinärstyrelsen har i sin anslagsframställning hemställt om en minskning av anslaget med 200 000 kronor till 800 000 kronor. Minskningen motiveras med nedgången i belastningen, vilken är en följd av de fr. o. m. den 1 januari 1953 genomförda ändringarna i grunderna för bidrag från anslaget.

Departementschefen har biträtt veterinärstyrelsens förslag.

I remissyttrande över motionerna, vilket dagtecknats den 7 mars 1955, har statskontoret anfört följande.

Såsom i motionerna framhållits, fastställdes den högsta inkomst, till vilken en jordbrukare skulle vara taxerad för att komma i åtnjutande av bidrag ur anslaget till lindring i mindre bemedlades kostnader för djursjukvård, år 1946 till 2 000 kronor. Sedan dess har inkomstgränsen blivit höjd, år 1949 till 3 500 kronor samt senast år 1952 till 4 500 kronor. Sistnämnda år höjdes även det belopp, som vederbörande själv skulle erlagga innan bidrag utgick, från 10 till 15 kronor.

Enligt statskontorets mening har i motionerna ej anförts några omständigheter, som utgör tillräckliga skäl för att nu ånyo höja det så sent som år 1952 beslutade beloppet å 4 500 kronor. Det av motionärerna åberopade förhållandet, att anslagsbehovet minskat, torde ej utgöra anledning till att er-

sättning i enskilda fall bör medgivas utgå till djurägare, som har högre taxerad inkomst än den år 1952 fastställda. Den under senare år inträdda minskningen av utgifterna på anslaget kan nämligen vara beroende av särskilda orsaker, såsom minskat antal veterinärbesök o. s. v.

På grund av vad sålunda anförts får statskontoret för sin del avstyrka bifall till ifrågakommande motioner.

Veterinärstyrelsen har i sitt yttrande över motionerna, dagtecknat den 2 mars 1955, anfört följande.

De nu gällande reglerna om rätt till statsbidrag som här avses har justerats under 1952, och dessa ändringar har trätt i kraft så nyligen som den 1 januari 1953 (SFS 1952: 260). Huruvida därefter inträffat något som motiverar en omprövning av bidragsreglerna redan nu, synes styrelsen tveksamt. Anses det emellertid att så är fallet, torde det av motionärerna framförda förslaget om en höjning av det taxerade inkomstbelopp, som utesluter från rätt till bidrag, från 4 500 till 5 500 kronor vara den väg till utvidgade bidragsmöjligheter, som synes i främsta rummet bära ifrågakomma. Möjligen bör samtidigt övervägas, om ej en höjning av djurägarrens obligatoriska egna bidrag till djursjukvårdskostnaden från 15 kronor till 20 kronor är motiverad.

Styrelsen vill erinra, att utredning om ny veterinärtaxa pågår för närvarande. Såsom framgår av ett utav jordbruksministern den 14 december 1954 lämnat svar på en interpellation i riksdagens andra kammare av herr Andersson i Björkäng torde utredningen komma att beröra jämväl frågan om möjligheten att förbilliga djursjukvården för avlägset boende djurägare. Detta spörsmål torde ha visst samband med den av motionärerna upptagna frågan. Veterinärtaxeutredningen beräknas bli färdig före utgången av innevarande år.

Nyss angivna omständigheter finner styrelsen för sin del tala för att låta med frågan om ändrade grunder för rätt till statsbidrag, som här avses, anstå något år.

Hushållningssällskapens förbund har i yttrande den 11 mars 1955 över motionerna anfört följande.

Medelsbehovet för det i motionerna berörda ändamålet har under senaste år nedgått, och på grund härav har anslaget i fråga av Kungl. Maj:t föreslagits för nästkommande budgetår skola upptagas med ett med 200 000 kronor till 800 000 kronor nedsatt belopp. Som framhålles i motionerna sammanhänger detta med att villkoren för erhållande av bidrag ur anslaget icke blivit helt anpassade till inträffad penningvärdesförsämring och att härigenom åtskilliga mindre jordbrukare, som tidigare erhållit ekonomiskt stöd för bestridande av sina veterinärkostnader, nu ej längre kan komma i åtnjutande av dylikt stöd. En sådan utveckling har ej varit avsedd. På grund härav och med hänsyn till bidragsgivningens betydelse för djursjukvården i stora delar av vårt land förordar förbundet, att gällande inkomstgräns uppflyttas så att densamma bättre motsvarar den nominella inkomstökning, som ägt rum. I enlighet med motionärerna anser förbundet, att inkomstgränsen bör bestämmas till 5 500 kronor. I anslutning härtill bör anslaget för nästkommande budgetår upptagas med oförändrat belopp eller 1 000 000 kronor.

Utskottet. Enligt gällande bestämmelser må statsbidrag till lindring i mindre bemedlades kostnader för djursjukvård åtnjutas av djurägare, vil-

kens till statlig inkomstskatt taxerade inkomst ej överstiger 4 500 kronor och som ej heller påförts statlig förmögenhetsskatt. I motionerna I: 190 och II: 215 har yrkats, att ifrågakvarande inkomstgräns skall höjas till 5 500 kronor och att anslaget skall upptagas med ett till 1 000 000 kronor ökat belopp.

Då den senaste ändringen av inkomstgränsen trätt i kraft så nyligen som den 1 januari 1953 bör enligt utskottets förmenande ytterligare erfarenhet vinnas innan detta spörsmål upptages till förnyad prövning. Vid sitt ställningstagande har utskottet även beaktat uttalandet i det föregående, att den pågående utredningen om ny veterinärtaxa torde komma att beröra jämväl frågan om möjligheten att förbilliga djursjukvården för avlägset boende djurägare. Utskottet förväntar, att därvid även de i motionerna omförmälda synpunkterna kommer att övervägas.

Med hänsyn härtill och då medelsberäkningen synes vara väl avvägd i förhållande till den senast redovisade belastningen å anslaget hemställer utskottet,

1) att riksdagen må, med bifall till Kungl. Maj:ts framställning samt med avslag å motionerna I: 190 och II: 215, såvitt nu är i fråga, till *Lindring i mindre bemedlades kostnader för djursjukvård* å riksstaten för budgetåret 1955/56 under nionde huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 800 000 kronor; samt

2) att motionerna I: 190 och II: 215, såvitt angår yrkandet om ändring av bidragsbestämmelserna, icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 29 mars 1955

På jordbruksutskottets vägnar:

HJALMAR GUSTAFSON

Vid detta ärendes slutbehandling har närvarit:

från första kammaren: herrar Anderberg, Jon Jonsson, Bertil Andersson, Sundberg, Hansson, Bror Nilsson, Hjalmar Nilsson*, Franzén och Uno Olofsson; samt

från andra kammaren: herrar Gustafson i Dädesjö, Johnsson i Kastanjegården, Jacobson i Vilhelmina, Andersson i Hyssna, fru Eriksson i Hallstahammar, herrar Ahlsten*, Lindström, Svensson i Vä, Rimås och Eliasson*.

* Ej närvarande vid justeringen.